

Ernst Daniël Smid zet verdriet om in daden

'IK KOM OP VOOR DUIZENDEN MENSEN'

ERNST DANIEL SMID WOONDE

TWEE JAAR IN EEN KLOOSTER

Nog dagelijks denkt Ernst Daniël Smid aan zijn in 2012 overleden vrouw Roos. Met het organiseren van het Rozengala wil hij haar, net als in 2013, herdenken. Daarnaast wil hij aandacht vragen voor de bestrijding van pijn bij kanker. 'Wij zetten ons in voor mensen die de strijd niet meer kunnen winnen', aldus Ernst Daniël.

DOOR NICK DIJKMAN FOTO'S RENI VAN MAREN

In Studio 21 in Hilversum zal op 30 maart voor de tweede keer het Rozengala plaatsvinden. Net als in 2013 kunnen de gasten behalve van een heerlijk diner genieten van diverse artiesten en meedoen aan een loterij en een veiling. De opbrengst van de avond zal volledig ten goede komen aan de stichting Pijn Bij Kanker, voor pijnbestrijding bij kankerpatiënten. Initiatiefnemer van het gala is Ernst Daniël Smid, die in 2012 zijn vrouw Roos verloor aan alveeslierkanker en nog steeds vochtige ogen krijgt bij de gedachte aan de ondraaglijke pijn die zij de laatste drie maanden van haar leven moest doorstaan. 'Toen we van de artsen te horen kregen dat ze niets meer voor Roos konden doen kregen we een handje, wensten ze ons sterkte en zagen we de dokter nooit meer', vertelt Ernst Daniël aan Weekend. 'Daarna kwam er een andere groep mannen in witte jassen binnen en die startte een nieuw traject, dat van de pijnbestrijding. Dat is allemaal prima, als het goed gebeurt. Maar dat was dus niet zo. Roos had onvoorstelbaar veel pijn. Dat was echt gruwelijk om te zien. Ze konden haar alleen van de pijn af helpen door haar plat te spuiten, maar dat is natuurlijk geen oplossing. Zodra de doktoren je hebben opgegeven omdat je niet meer te genezen bent, voel je je erg

Ernst Daniël en zijn in 2012 overleden vrouw Roos.

Met zijn huidige vriendin Aly.

verstoten. Aan mij is zeker geen eer meer te behalen, dat gevoel. Dat vond ik zo naar dat ik, na de dood van Roos, dat eens in een interview heb aangegeven. Vervolgens meldde zich een groep mensen die daar hetzelfde over dacht. Zo zijn we de stichting Pijn Bij Kanker begonnen. In 2013 hebben we ons eerste Rozengala gehouden, één jaar na de dood van Roos.' Het doel van het Rozengala is om zoveel mogelijk geld op te halen voor beter onderzoek naar de bestrijding van pijn bij kanker. 'Want', zo weet Ernst Daniël inmiddels, 'dat is toch nog behoorlijk onbekend terrein. De grote fondsen zoals het KWF krijgen de gala's wel vol omdat iedereen

daarmee geassocieerd wil worden. Dit is echter een klein fonds dat zich bezighoudt met de mensen die de strijd niet meer kunnen winnen. Zij verdienen ook steun!'

Nieuwe liefde

Tijdens het eerste Rozengala traden er tal van artiesten op waar normaal gesproken diep voor in de buidel moet worden getast, maar die voor slechts een onkostenvergoeding een optreden gaven. Het doet Ernst Daniël zichtbaar goed dat hij ook dit jaar nauwelijks inspanningen hoefde te verrichten om grote namen binnen te halen voor het gala. Zo zullen Ruth Jacott, Anita Meyer, Willeke Alberti en Edsilia Rombley een spetterend

optreden verzorgen en is er ook weer ruimte voor dans, ballet en een groots opgezette loterij. Kortom, een feestje, en dat is wat de bariton voor ogen had. 'Het moet geen treurige avond worden', benadrukt Ernst Daniël. 'Maar een avond waarop je het leven viert. Dus niet van: verdorie, Ernst's vrouw is dood, wat erg voor die man en die kinderen... Ik ben maar een van de velen bij wie het noodlot heeft toegeslagen met kanker, en dit keer was het een fatale. Ik sta voor zoveel duizenden andere mensen.' Inmiddels is het bijna twee jaar geleden dat Roos overleed. Daarna is er veel veranderd. Zo woont de zanger alweer enkele maanden samen met

zijn nieuwe liefde Aly, een goede vriendin van Roos, die daarom als geen ander begrijpt door wat voor vreselijke periode Ernst Daniël is gegaan. 'Ik ben heel blij met Aly', vertelt de bariton. 'Het samenwonen bevalt uitstekend. Natuurlijk herinnert het huis ook nog aan Roos dat blij je toch houden. Aly weet ook dat er geen dag voorbijgaat dat ik niet aan Roos denk. Maar ik heb het gevoel dat Roos, mocht ze ergens vanaf een plekje toekijken, het helemaal prima vindt dat Aly en ik nu samen zijn en hoe we dit huis weer leefbaar proberen te maken. Ik heb de afgelopen twee jaar in een klooster gewoond. Het was een puinhoop. Veel te veel troep, een bult afwas en de ongestreken was stapelde zich op. Gelukkig is Aly in september bij me ingetrokken en is het hier weer leefbaar.'

Kleinkinderen

Het was niet alleen het gemis aan Roos dat de 61-jarige Ernst Daniël futloos en depressief maakte, ook het ouder worden was iets wat hem zwaar viel. 'Ik heb zelfs een midlife-crisis gehad', geeft hij aan. 'Ik heb lange tijd gedacht: ben ik nu de volgende die doodgaat? Zeker omdat ik zonder Roos voor de tweede en derde keer opa werd.' De oudste dochter van Ernst Daniël, Lieneke, heeft drie kinderen waarvan de jongste 12 december werd geboren. Precies een dag nad de moeder van Roos overleed. 'Bizzè hè?', vraagt Ernst Daniël zich af. 'Het leven wordt gewoon doorgegeven. Overigens is van het gezin waar Roos in opgroeide nu niemand meer over. Heel treurig is dat.'

Het Rozengala vindt 30 maart plaats in Studio 21 in Hilversum. Geïnteresseerden kunnen op www.stichtingpijnbiijkanker.nl een tafel voor 10 personen kopen.